

Mūsu

draudze

Novembris, 2018 Nr. 11 (66)

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja *Domine, salvam fac Rempublicam!* - *Dievs, sargā Valsti!* (Ps 20,9)

Ar šiem senās lūgšanas par valsti un tās karali, kas kļuva par pamatu mūsu Valsts himnai "Dievs, svētī Latviju", gribu sirsnīgi sveikt mūsu Valsts simtgades jubilejā visus mīļotos tautiešus gan Latvijā, gan ārpus mūsu Dzimtenes visā plašajā pasaulē, kur dzīvo latvieši. Jā, tik sirma šķiet jau ir kļuvusi mūsu māmuļa Latvija, bet salīdzinājumā ar tās astoņas reizes vecāku vecvecmāmiņu Māras zemi un citām senām valstīm un tautām tā ir vēl pavisam kā jauna mazmeitiņa. Taču mūsdienās arī gadus vecam zīdainim 1. dzimšanas dienu daudzi vecāki svin kā jubileju. Un tomēr reti kādam mirstīgajam cilvēkam izdodas sagaidīt un nosvinēt savas dzīves 100. Šūpla dienu. Tāpēc mēs esam šodien lepnī par mūsu Valsts nozīmīgo jubileju, jo jau 100 gadus mēs esam neatkarīga tauta ar savu zemi, Valsts struktūru, karogu, himnu un likumiem, paši lemjot savas tiesības un pildot pienākumus pret savu Valsti kā tās pilsoņi.

Diemžēl varaskārie kaimiņi bija mūs okupējuši un paverdzinājuši uz veseliem 50 gadiem, gribēdami iznīcināt mūs kā tautu, nāciju, aizliedzot mūsu kultūru, rakstību, tradīcijas, ticību, izsūtot Tēvzemes patriotus Sibīrijā un trimdā vai nomokot uz vietas čekas pagrabos. Tas bija briesmīgs mūsu tautas mocekļības laiks un krustaceļš, kuru nācās piedzīvot un iziet daudziem desmitu tūkstošiem tautiešu, tajā skaitā arī ticīgajiem lajiem, priesteriem un bīskapiem. Bet Dievs mūs neatstāja bargā bezdievības tirāna varā un uzklaustīja savas tautas izmisīgās lūgšanas balsi, ļaujot atgriezties trimdiniekiem un atjaunojot mūsu zemes neatkarību bez samērā lieliem upuriem 1990. gadā.

Par to mēs esam aicināti katru gadu pateikties Dievam 18. novembra Valsts neatkarības svētkos, ko ļoti daudzās pilsētās un ciematos tautieši dara, sanākdami kādā dievnamā uz Ekumenisko dievkalpojumu. Arī mūsu Lielvārdes pilsētā dažādu konfesiju ticīgie un pašvaldību pārstāvji sanāk kopā luterāņu dievnamā svinēt Valsts svētkus ar Ekumenisko dievkalpojumu. Šogad šī vēsturiskā jubileja iekrīt svētdienā. Tāpēc saziņā ar luterāņu draudzi mēs nolēmām aicināt visus kristiešus uz kopīgu svinīgu **Ekumenisko dievkalpojumu 18.11. pl. 11:00** luterāņu baznīcā, pēc kura mūsu katoļticīgajiem uzreiz sekos sv. Mises Euharistiskā liturģija ar sv. Komūnijas ritu, jo Dieva Vārda liturģija pilnā mērā tiks svinēta kopīgajā Ekumeniskajā dievkalpojumā. Tāpēc vērsos pie mūsu draudzes locekļiem ar kompetentu aicinājumu atbalstīt šos svētkus un doties 18.11. uz luterāņu dievnamu, kur būs mūsu kopīgais un reizē arī katoļticīgo svētku dievkalpojums, t.i., sv. Mise. Draudzes sv. Krusta kapelā tajā dienā dievkalpojums nebūs. Visi esat mīļi gaidīti tajā dienā pie brāļiem luterāņiem, kuri mums vienmēr draudzīgi atļauj lūgties savā dievnamā mūsu lielākajos svētkos.

Tiesa gan, ka Lielvārdes katoļticīgajiem šogad pirms

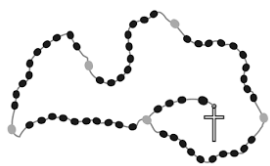
Valsts svētkiem sirdi sāpina cits atceres datums — 9.11., kad paiet mūsu mīļā dievnama sagraušanas 1. gadskārta, kas ir un paliks kā sēru diena mūsu draudzē, pieminot to briesmīgo avāriju, ko izraisīja bezatbildīgie būvfirmas "KMT Projekts" vadītāji, rupji pārkāpjot pašu arhitekta izstrādātā būvprojekta priekšrakstus un aizliegumus. Gribu aicināt draudzi 9.11. (piektdienā) gavēt un piedalīties sv. Misē pl. 18:00 par mūsu dievnama atjaunošanu. Kopš 2017. gada decembra turpinās Būvniecības valsts kontroles biroja ierosinātā krimināllieta Valsts kriminālpolicijā, kas vēl nav pagaidām devusi savu slēdzienu un atzinusi mūsu draudzi par cietušo pusi. Būvfirmas vadība ar nekrietniem meliem, kā jau to zinām, ir atrakstījusies visām ieinteresētajām šajā procesā instancēm, neuzņemoties nekādu atbildību par izraisīto avāriju un tās milzīgajiem zaudējumiem. Viņu apdrošināšanas firma arī atteicās izmaksāt jebkādu kompensāciju, kā to parasti tādos gadījumos mēdz nedarīt... Baznīcas vadība, diemžēl, mums nespēj finansiāli palīdzēt atjaunot sagrauto dievnamu, bet Tieslietu ministrija uz draudzes rakstisko lūgumu sniegt finansiālo atbalstu glābšanas darbiem ir atteikusi, ka tā nefinansē dievnamu remontdarbus, un sūta mūs griezties pie Valsts kultūras pieminekļu inspekcijas pēc palīdzības, kas ir galīgi garām, jo mūsu dievnams nav pat vietējās nozīmes kultūras piemineklis, par cik ir tikai 26 gadus vecs. Tajā pat laikā 23.10. Latviju pārsteidza ziņas par vairāk kā 10 miljonu ministriju neiztērētās naudas pārdaļīšanu dažādiem sporta pasākumiem, izklaidēm, prēmijām (arī noteikti tādiem, kas nemaz tās nebūtu pelnījuši!), bet tikai ne nabadzīgo provinces draudžu dievnamu glābšanas remontdarbiem... Aizbildinājums ir pamatots ar Valstij izdevīgo atrunāšanās likumu, ka Baznīca ir šķirta no Valsts. Bet vai tādā gadījumā arī ticīgie šīs Valsts pilsoņi ir šķirti no Valsts, kuri maksā tai nodokļus un uztur savus dievnamus ar pēdējiem grašiem? Ļoti skumīgi, ka "demokrātiskajā" Valstī ir tādi nedemokrātiski likumi, kas aizliedz pašvaldībām finansēt dievnamu glābšanu darbus. No mūsu domes tāpēc neesam saņēmuši nekādu finansiālu palīdzību. Esmu atkārtoti iesniedzis lūgumu Ministru prezidentam un Valsts prezidentam pārskatīt mūsu iesniegumu un palīdzēt mums. Apmaksājot ļoti dārgo jaunprojektēto Konservācijas būvprojektu un tā ekspertīzi, draudzei vairs nepaliek naudas dievnama glābšanas darbiem. No ārzemēm saņemt kādu materiālo palīdzību arī nav praktiski nekādu lielu cerību. Tāpēc atliek tikai cerēt uz mūsu dedzīgo lūgšanu brīnumu, ka Kungs apžēlosies un dāvās mums atsaucīgus sponsorus, lai varētu glābt mūsu dievnamu un to atjaunot.

Mīļie draugi! Turēsimies stipri uz cerības spārnēm, lai tie mūsu domas aiznes uz gaišākām debesīm. Novembrī sirsnīgi lūgsimies par mūsu mirušajiem un aktīvi piedalīsimies **Dvēseļu nakts Vigīlijā** 1.-2.11. Pieteikt sv. Misi par saviem mirušajiem kaut reizi gadā ir svēts pienākums, sevišķi nāves 1. gadskārtā! *Pr. Andris Solīms*

Mans pirmais rožukronis

Esmu uzaugusi pēc kara pašā Latvijas pierobežā. Ģimenē augām pieci bērni un dzīvojām ļoti nabadzīgi. Ēdām to, ko paši izaudzējām, un arī ģērbām to, ko mamma ar savām čaklajām rokām sastrādāja. Mamma vērpa, auda, vakarā sēžot gultā mēness gaismā adīja, adatas mēness gaismā spoži mirdzēja. No rītiem, kad pamodos, skrēju uz vecāsmātes gultu, jo tā bija pretī krāsniņai, kur mamma vārīja ēdienu gan pašiem, gan lopiņiem. Tad skaitījām rožukroni un dziedājām "Godzinkas" (Stundu dziesmas). Man vecāmaite reizēm iedeva paturēt rokās rožukroni, bet bērniem neļāva ar to spēlēties, jo baidījās, ka nesaraujam. Un tad man ļoti gribējās, lai man būtu savs rožukronis. Droši vien varēja arī nopirkt, bet nebija par ko. Brāļi bija vecāki un daudz ko jau paši prata izgatavot. No stieples taisīja adatas, no lidmašīnas atlūzām taisīja ķemmes, greba karotes. Un tā radās doma, ka varētu izgatavot arī rožukroņus. Pēc kara jau daudzviet mētājās pa zemi munīcija. Tēvs kaut kur bija dabūjis lielu bundžu ar sprāgstvielu, kura bija sapresēta garos stieņos ar caurumu vidū. Kad aizdedzināja un iesprauda sniegā, tā dega kā lāpa. Un brāļiem radās doma, ka no tās varētu izgatavot rožukroņus. Sagrieza mazos gabaliņos, savēra uz linu diega, krustiņus izgatavoja no koka, un nu mums visiem bija rožukroņi. Vecmamma mūs visus nolika rindā ar rožukroņiem rokā un tos pasvētīja. Bijām ļoti priecīgi. Laikam jau tā bija Dieva griba, ka tas, kas bija ražots, lai iznīcinātu cilvēkus, tapa par lūgšanu ieroci. Dievs uzklausa manu vēlmi, lai man būtu savs rožukronis, un dzīvē man nolija kā debesu rasa: rožukroņu lietus.

Man mājās ir daudz rožukroņu, gan pašas gādāti, kā arī dāvināti. Gribēju visus saskaitīt; tiku līdz divpadsmit un atceros, ka vēl nav visi saskaitīti. Braucot svētceļojumā pa Eiropu, nopirku Sv. Gara kronīti, Dievmātes Septiņu sāpju kronīti. Ļoti mīla dāvana ir rožukronītis ar Sv. Trīsvienības krustiņu. Kad bija Taizē jauniešu dienas, no poļu seminārista saņēmu dāvanā viņa no sutažas izpītu rožukroni. No klostera brāļa saņēmu dāvanā viņa pīto rožukronīti, ko viņš ieteica nēsāt uzliktu kaklā kā aizsardzību pret visu ļaunumu, kas klejo pasaulē.

Lai Svētā Dievmāmiņa Marija rožukroņa mēnesī uzklausa mūsu lūgšanas un aizlūdz par mums pie sava Dēla! *Antoņina Ratnieks*

Lielākā dāvana, ko Latvija dāvājusi manai garīgajai dzīvei

Dr. Ilze Ķezbere-Harfe, Minhenes Latviešu evaņģēliski-luteriskās draudzes mācītāja 50. dzīves un 15. ordinācijas gadu jubilejā

No ārzemju latviešu kalendāra "Gada grāmata 2018. gadam", Štutgartē

Trīs labas lietas

Latvija? Es pati jau viņu neizvēlējos. Dzimtene, ģimene un laikmets, kurā mēs piedzimstam, ir tie, kurus atrodam sev priekšā, ienākot šajā pasaulē. Tā ir liela laime, ja varam teikt: "Jā, tieši šos es izvēlētos, ja vien drīkstētu!" Man tāda laime ir dāvāta: trīs labas lietas. Visskaistākā Dzimtene: mana Latvija, Baltijas jūras krastā ar margrietīņām, rudzupuķēm un sulīgi zaļām ozolkoka lapām Jāņos. Mana ģimene: ar sirdsgudru vecmāmiņu un mammīti, kas meklē un atrod labu visā un visos. Visatbilstošākais laikmets: tāds, kurā ir pārvaramas valstu un valodu robežas un ir iespējas mācīties.

Daudzu tautu pasakās ir trīs labo lietu motīvs. Latvija manai dvēselei tādas trīs labas lietas ir dāvājusi. Vispirms - latvisko, zemniecisko un transcendentālo saikni ar dabu. Manu bērnību un jaunību tā ir ietekmējusi, pašas izjusta un tautas literatūrā atspoguļota. Pirmās grāmatas, kuras vecmāmiņa man bērnībā lasīja priekšā, bija Jāņa Jaunsudrabiņa "Baltā grāmata" un Annas Brigaderes "Dievs. Daba. Darbs". Pirmās personīgās atziņas par Dieva esamību mani modās, stāvēt zem zvaigžņotām debesīm Lielvārdē, sniegotā ziemas naktī, un pēcāk - līdz pašiem būtnes dziļumiem ieelpojot svaigi uzartas zemes smaržu pavasara saulrietā. Tādos brīžos nav iespējams nejust Dievu. Tādi brīži ir svēti un svinīgi: svētsvinīgi.

Otra labā lieta, ko Latvija dāvājusi manai garīgajai dzīvei, ir mūzika. No vītolzara svilpītes skaņām, kuras man ierādīja tētis, cauri neskaitāmām vijoles melodijām "Dārziņos", līdz varenajai "Gaismas pilij" Dziesmu svētkos - tā ir mana Latvija: Dzimtene, kas skan un nevar neskanēt ap mani un manī. Kad es deviņpadsmit gadu vecumā pirmo reizi piedzīvoju luterāņu dievkalpojumu Jāņa baznīcas kapelā Rīgā, tad Dziesmu grāmata man bija kā enkurs, lai nezaudētu līdzsvaru domu un atziņu straumē, kas mani pacēla un nesa pretim teoloģijai.

Trešā labā lieta, ko man dāvājusi Latvija, ir dziļas un nerimstošas alkas pēc augstā, skaistā un skaidrā. Es nebrīnos, ka latvieša sirdī varēja piedzimt dzejolis "Kā sniegi kalnu galotnēs". Reiz piedzīvots pārpasaulīgs daiļums, dziļa patiesība vai dzīva dievatziņa spēj kļūt par dzenuli, kas līdzenuma cilvēkā rūda gribu neatkāpties nedz stāvāko kalnu, nedz akmeņaināko aizu priekšā. Bet uz kurieni šīs alkas ved? Varbūt ir jāsasniedz visaugstākās Alpu grēdu virsotnes, lai sajustu ilgas pēc Gaiziņkalna? Varbūt ir jāiedziļinās vissarežģītākajās teoloģijas gudrībās, lai nonāktu līdz visvienkāršākajai ticības apliecībai: "Tas Kungs ir mans Gans"? Varbūt, ka viss mūsu mūža gājums patiesībā ir svētceļojums atpakaļ uz savas bērnības zemi, aiz kuras jaušams visa pirmavots un sākums - Dievs? Varbūt. Bet tad tā jau būtu ceturtā labā lieta un dāvana no Dzimtenes. Paldies, Tev, mana Latvija!

Dvēseļu dienā

Raud lietus asaras lielas par lapām kritušām.

Bet varbūt ne par tām?

Varbūt tas raud par kritušo kareivju kapu vietām,
Neuzietām, kuru it kā nemaz nav?

Ir tik vien kā velēna zaļā, uz kuras aug treknāka zāle,
Un smilgu skaras vēl kādas, kurās lietus asaras krājas.
Tik lietus tās vietas zina, jo nāk no augšas,
Ar zvaigžņu acīm pats redzējis visus tos, karā kritušos.

Bet mātes ik vakarus vēlus gaidīja mājās dēlus
Un aizvien vēl tiem zeķes ada un gaida, gaida.
Bet naktīs dzird sapņos bērnu raudas
Vai redz kā tie smaida.

Tāds nu ir tas rudens,
veļu un raudu laiks ar lietu,
Kad veļi ceļas un taisās, lai ietu pie savējiem sērst.
Bet mums šķiet, ka tie nāk, lai prasītu ēst.

No rīta vairs asaru nava, spilvens ir sauss.
Aiz loga taurē pūš vējš un vārdos sauc tos, kritušos,
Bez kapu vietām palikušos.

Bet smilgas turpinās augt,
Lietus tur rasas asaras krāt,
Un lietus nāks tās izraudāt.

Valērija Kalve

Veselība. Kas īsti tā ir?

Nemanot ātri pagāja šī vasara. Man tā bija grūta un smaga. Paldies Dievam un jums, mīļā draudze, kas kopā ar prāvestu daudz lūdzat Kungu par mani. Jāsaka vēl pateicība Visvarenajam, ka mani nepiemeklēja insulta smagākā forma. Pašlaik pamazām atlabstu. Paldies, mīļais Jēzu, ka par mani rūpējies!

Iesākās runa par veselību, tad arī mazliet paturpināšu par šo tēmu. Kas īsti ir veselība? Uz šo jautājumu katram ir sava atbilde, kas būs atšķirīga. No lasītā man vislabāk patika Īsa atbilde: "Veselība ir augstākais labums." Esam tikai cilvēki un zinām, cik ļoti gribās izmēģināt visu šajā pasaulē, izstaigāt visus ceļus, daudz un garšīgi ēst un dzert. Gribās pamēģināt arī alkoholu, smēķi, narkotikas un citus postošus netikumus. Vīriešiem ir mazāka ziņkārtība, bet mums, sievietēm, gribās uzzināt nākotni, skriet pie zīlnieces, pie Elejas Veronikas, pētīt horoskopus u.c. nebūšanas.

Un, kad nāk pēdējā stunda, kuru tu pats esi pasteidzinājis, atskan skarbi vārdi: "Cilvēkbērns, dod norēķinu par savām dienām zemes virsū!" Pasauli ir piemeklējis jauns ļaunums, jauna "relīģija". Dažādas reliģijas, sektas, maldu mācības cenšas nodarboties ar dziedināšanu. Daudzas dvēseles tiek ievilinātas un apkrāptas, lai tikai atgūtu veselību. Bet, mīļie ticīgie, tās visas ir blēņas un naudas izniekošana, tā ir zemē nomesta nauda, kuru labāk būtu noziedojuši mūsu baznīcas atjaunošanai. Vēl gribās to sagaidīt un redzēt savām acīm. Uzticēsimies vienīgajam patiesajam

dziedniekam — Jēzum un sekosim mūsu prāvesta aicinājumam ar ticību pieņemt Slimnieku sakramentu. Mīlēsim savu draudzi un tās dedzīgos kalpotājus!

Cilvēks cenšas ievērot visus smalkos maldu priekšrakstus, kur patiesība ir tikai maza daliņa. Šiem cilvēkiem, kuri ir nomaldījušies, svarīgi būtu atgūt ticību Dievam un atjaunot garīgo dzīvi. Visi mēs griežamies pie ārsta uz izmeklēšanu. Un ikreiz tiek atklātas lielākas vai mazākas problēmas. Ārsts secina, ka vesels ir tas, kurš nav pietiekami daudz izmeklēts...

Pasaules Veselības organizācija (PVO) saka šādi: "Veselība ir pilnīga ķermeņa un dvēseles sociāla labsajūta." Kāds ārsts no šīs organizācijas, neticis skaidrībā ar šo jautājumu, nolēma griezties pie kāda vecāka pieredzējuša lauku ārsta. Viņš cerēja saņemt īsu, skaidru, pareizu definīciju. Kurš gan cits to labāk zinātu? Lauku ārsts mazu brīdi padomāja un atbildēja: "Vesels ir tas cilvēks, kas ir iemācījies draudzīgi sadzīvot ar ikdienas priekiem, ciešanām un problēmām; jūtas ar to visu apmierināts un laimīgs." Tā ir labākā veselības definīcija, kas līdz šim ir dzirdēta. Arī mums derētu pieņemt šo definīciju savā dzīvē. To pieņem daudz inteliģentu ļaužu pasaulē.

L. Apsīte

Kapu sētā

Dedz svecīti kapsētas klusumā,
Liec tuvāk to krustam aizvējā,
Ziemeļvējš lai nenodzēs,

Kas priedes zaros sapinies sēž un vēro
Kā klusums visapkārt sēro.

Iededz un pats paliec tur klāt,
Ļauj svecītei asaras izraudāt.

Tās ritēs un ritēs, kā būtu no sirds,
Un karstas uz kapsētas smiltīm līs,
Līdz dziedot sastings.

Bet, kamēr tai degot liesmiņa plīvos,
Tavi mīļie augšā celsies un dzīvos,
Atmiņās tavās tie atgriezīsies
Un runās, un stāstīs bez mitas
Par visu, kas kādreiz ir bijis.

Tikai viss tas jau no pasaules citas.

Smiltīs paliks asaras dzestrās,
Stāvēs klāt krustu ēnas mēmās.

Bet laiks projām trauksies kā vējš.
Ik mirklis no tā zudīs bez pēdām,

Kas laikiem, kas vējam gar cilvēku bēdām?

Tas klusībā atgriežas vienīgi atmiņās.

Un tu to jutīsi, uz mājām kad iesi.

V. Kalve

*Dvēseliski silti un mīļi sveicieni
mūsu dārgajai dzejoļu un rakstu
autorei - Lielvārdes draudzes
lūgšanu patriotei Valērijai Kalvei
dzīves lielajā 90 gadu jubilejā*

*28.11. Vissirsnīgākā pateicība un Dieva svētības
vēlējumi no Lielvārdes draudzes un prāvesta!*

Dvēseļu dienas "dzīvības kociņš" ar mirušo vārdiem uz koka lapiņām

Novembra mēneša dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00**.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. **18:00**.

VIGĪLIJAS dievkalpojumu kārtība 1.-2. novembrī Lielvārdes Svētā Krusta kapelā 2018. gadā

1. novembrī – VISU SVĒTO DIENĀ

20:00 – svētku Mise ar II Vesperēm,

Vissv. Sakramenta uzstādīšana, Visu

Svēto litānija un Kompletorijs;

23:30 — Vesperes par mirušajiem.

2. novembrī — Visu Mirušo piemiņas dienā:

0:00 — svinīgā pusnakts sv. Mise par draudzes un visiem mirušajiem; pēc Mises — Procesija par mirušajiem ar piecām apstāšanās vietām, *Libera me, Domine* (Pasargā mūs, Kungs), Esi sveicināta, Karaliene; Kunga eņģelis.

2:30 — Lasījumu stunda par mirušajiem (*Exsequiae*). **5:00** — Krusta ceļš. **6:30** — Laudes (Rīta slavas dziesmas) par mirušajiem, noslēguma svētība, Kunga eņģelis.

18:00 — Dienas sv. Mise par mirušajiem. Procesija par mirušajiem.

Vigīlijas nodoms: lūgties par dvēselēm šķīstītavā.

Īpašs nodoms: Par visiem Latvijas Valsts mirušajiem: tās dibinātājiem, brīvības izcīnītājiem, aizstāvjiem, patriotiem, cietušajiem, kritušajiem, izsūtītajiem, nomocītajiem, tautas un Baznīcas mocekļiem.

Atceries, Draugs, varbūt arī Tu kādreiz saņēmsi tādu palīdzību un tad Tu juties ļoti laimīgs un pateicīgs par to, ko būsi izdarījis šajā lūgšanu naktī! Jūs visi, kas vēlaties būt ar mums kopā ar mums un slavēt Visvareno Kungu šajā naktī ar lūgšanām, himnām, psalmiem, dziesmām un Svēto Rakstu vārdiem, būsi ļoti mīļi gaidīti 1.-2. novembrī Lielvārdes Romas katoļu Sv. Krusta kapelā draudzes mājas 2. stāvā, Meža ielā 18.

04.11. — Mēneša pirmā svētdiena: pēc sv. Mises Jēzus Sirds dievkalpojums.

25.11. — **Kristus Karaļa svētki:** noslēdzas Baznīcas liturģiskais gads. Tiks vākti ziedojumi Rīgas Garīgajam semināram. Sirsnīgs paldies par visiem Jūsu ziedojumiem gada laikā!

30.11. — Sv. apustuļa Andreja svētki

Latvija 100

18. novembrī — Latvijas Valsts simtgades

Ekumeniskais dievkalpojums luterāņu baznīcā pl. 11:00, pēc kura uzreiz sekos sv.

Mises Euharistiskā liturģija un sv. Komūnija katoļticīgajiem. Sv. Krusta kapelā Meža ielā 18 dievkalpojums nebūs, tas tiks svinēts luterāņu dievnāmā. Visi ir mīļi aicināti piedalīties!!!

Sirsnīgi sveicam visus Valsts jubilejas svētkos!

Aicinām visus ierasties un aizlūgt par savu Dzimteni, tās valdību, iedzīvotājiem – ikkatru, kurš dzīvo šajā zemē vai arī atrodas ārpus Latvijas, bet sirdī ir šeit! Vienosimies kopīgā nodomā par Latviju tās vēsturiskajā jubilejā!!!

02.12. — Adventa I svētdiena. Adventa vainagu un sveču svētīšana. Sākas jaunais Baznīcas liturģiskais gads. Atnesiet, lūdzu, pasvētīt savus Adventa vainadziņus un sveces!

Sirsnīga pateicība:

Andrim Grizānam par cītīgu zāles plaušanu visā vasaras-rudens sezonā!!!

Visiem draudzes locekļiem, kuri aktīvi piedalījās Ražas svētkos un to sagatavošanas darbos. Lai Radītājs Jūs dāsni atalgo!

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Austru Grecku (08.11.), Anastasiju Neretnieci (14.11.), Jāni Vingri un Ilzi Baumani (22.11.), Dzintru Kalniņu (26.11.), Viju Potreki 65 gadu jubilejā (30.11.) u.c.

Visdziļākā līdzjūtība visai mūsu draudzei tās

dievnama nāves 1. gadadienā 9.11. Mēs ļoti sērojam, bet dedzīgi lūdzamies, lai notiktu augšāmcelšanās brīnums!!!

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija** FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Loti lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnāmā prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā: Lielvārdes Romas katoļu draudze, Meža 18, Lielvārde, LV-5070, Reģ. Nr. 90001080360 SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
mob.t.: 29855768;

e-pasts: asolims@inbox.lv; www.lielvardnieki.lv